

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010162
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722010162.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v Považskej Bystrici, trvale bytom C. XXXX/XX, D. B., trestne stíhanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí dňa 7.9.2023 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku bývalého Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 7.7.2022, sp. zn. 1T/47/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom bývalého Okresného súdu Považská Bystrica (t.č. Okresný súd Trenčín) zo dňa 7.7.2022, sp. zn. 1T/47/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 19. januára 2022 asi o 16:20 hod. v Považskej Bystrici riadil osobné motorové vozidlo značky Kia Sportage, evidenčného čísla D., po miestnej komunikácii Ulice Podhorskej na sídlisku SNP, smerom od OD Tesco na mestskú časť Podmanín, kde v dôsledku jazdy pod vplyvom požitých alkoholických nápojov, prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti pred ním jazdiaceho osobného motorového vozidla značky Renault Megane, evidenčného čísla D., ktoré riadila vodička A. E., ktorá pri dopravnej nehode utrpela ľahké vyvrtnutie krčnej chrbtice, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní najmenej 7 dní, spočívajúcom v obmedzení od fyzickej záťaže, pohybu a športu, pričom na vozidle Kia Sportage, majiteľky F. B., bytom D. B., C. XXXX/XX, spôsobil jeho poškodením škodu vo výške 5 057,- Eur a poškodením vozidla Renault Megane, majiteľa G. E., bytom Pov. Bystrica, SNP 1473/123, spôsobil škodu vo výške 3.218,- Eur, teda spôsobil na cudzom majetku celkovú škodu vo výške 8.275,- Eur, pričom vykonanými dychovými skúškami na alkohol bolo zistené, že obv. A. B. mal v čase vykonania dychových skúšok dňa 19. 01. 2022 o 16.31 h hladinu alkoholu v krvi zvýšenú na 1,07 mg/l a o 16.52 h na 0,98 mg/l.

Obv. A. B. porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. d/ Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v znení neskorších zmien a doplnkov.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2, ods. 3 § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Trestného zákona odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Súčasne bol obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov a 6 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal v zákonnej lehote proti nemu písomne odvolanie proti výrokom o treste. Obhajoba v úvode

písomného odôvodnenia odvolania poukázala na obsah výrokovkej časti napadnutého rozsudku a ďalej uviedla nasledovné:

„Dňa 07.07.2022 sa konalo hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ust. § 257, teda že je vinný zo spáchania skutku, ktorého sa dopustil tak, že dňa 19.01.2022 asi o 16:20 hod. riadil vozidlo po komunikácii ul. Podhorskej na sídlisku SNP, kde v dôsledku jazdy pod vplyvom požitých alkoholických nápojov, prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti vozidla pred ním jazdiaceho motorového vozidla ktoré riadila A. E., pričom obžalovanému bola zistená prítomnosť alkoholu v krvi a to v koncentrácii 1,07 mg/l. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, ktorého výkon podmienenečne odkladá na skúšobnú dobu 1 rok a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 5 rokov a 6 mesiacov.

Uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu jedného roka je podľa nášho názoru neprimerane prísny a na potrestanie páchatel'a a ochránenie spoločnosti postačuje uloženie aj iného, a to alternatívneho trestu. Obžalovaný sa ku spáchanému skutku v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní priznal, svoje konanie oľutoval, pričom taktiež sa v rámci svojich možností pričínil o odstránenie následkov svojho konania.

V zmysle ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona má „trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou“, podľa ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona má „trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby“ a § 34 ods. 4 „pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.“

Obžalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti nákladnej dopravy a to prostredníctvom spoločnosti PB doprava, s.r.o., IČO: 51 678 179, so sídlom SNP 1447/47, 017 01 Považská Bystrica, pričom obžalovaný osobne vozí tovar motorovým vozidlom pre zákazníkov. Iného zamestnanca, ktorý by bol oprávnený viesť nákladné motorové vozidlo spoločnosť nemá. Uložením trestu zákazu činnosti môže obžalovaný prísť o svoj príjem a následne by bola ohrozená aj jeho vyživovacia povinnosť k maloletej H. B., nar. XX.XX.XXXX, na ktorej výživu obžalovaný prispieva mesačne vo výške 150 €. Čo sa týka náhrady škody poškodenému, túto uhradila poisťovňa, pričom následne si poisťovňa uplatnila náhradu škody u obžalovaný. Obžalovaný sa s Union poisťovňou dohodol na splátkovom kalendári.

Na základe vyššie uvedeného teda máme za to, že uložené tresty sú vzhľadom na osobu páchatel'a neprimerane prísne a postihovali by viac obžalovaného rodinu, ako samotného obžalovaného. Obžalovaný svoje konanie úprimne ľutuje a k spáchaniu skutku sa priznáva. Súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti na spodnej hranici trestnej sadzby, no vzhľadom na tú skutočnosť, že urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov, takéto vyhlásenie umožňuje mimoriadne znížiť ukladaný trest a uložiť trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby.

V nadväznosti na vyššie uvedené navrhujeme aby odvolací súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výroky o treste rozsudku vydaného Okresným súdom Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/47/2022 zo dňa 07.07.2022 a sám rozhodol o treste tak, že obžalovanému uloží peňažný trest vo výške 1.000 € a taktiež mu uloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní pod 5 rokov.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba zotrvala na podanom odvolaní a jeho dôvodoch a navrhla mu vyhovieť v súlade s petitom písomných dôvodov podaného odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie

dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, z obsahu dôvodov odvolania vyplýva, že v odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Zo spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o treste odňatia slobody a treste zákazu činnosti.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uložených trestov v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku. S uvedenou odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri danosti len poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom upravenej (zníženej) trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí do 16 mesiacov. Pri ukladaní podmieneného trestu odňatia slobody okresný súd zohľadňoval predovšetkým osobu obžalovaného a jeho doterajší spôsob života, ktorý podľa názoru okresného súdu neodôvodňoval potrebu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti, okresný súd poukázal na skutočnosť, že obžalovaný už bol za rovnaký trestný čin v minulosti právoplatne odsúdený. Preto bol okresný súd s poukazom na § 61 ods. 3 Tr. zákona povinný uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby.

Po preskúmaní správnosti a zákonnosti odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov o trestoch sa odvolací súd stotožnil so správnosťou skutkových a právnych záverov a úvah okresného súdu pri ukladaní trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti, ktoré majú oporu v obsahu trestného spisu. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný má v registri trestov evidovaný jediný záznam pre spáchanie prečinu podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zákona, pričom sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Z uvedeného vyplýva, že v prípade obžalovaného sa nejedná o osobu, u ktorej by bolo potrebné účel trestu dosiahnuť jeho reálnym výkonom. Z hľadiska potreby ochrany spoločnosti a možnosti dosiahnutia nápravy obžalovaného v zmysle 34 ods. 1 Tr. zákona preto pri osobe obžalovaného vystupuje do popredia východný účel trestu odôvodňujúci uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Nakoľko je ale z obsahu spisu zrejmé, že v minulosti uložený peňažný trest nevedol obžalovaného k rešpektovaniu právnych predpisov na úseku dopravy, o čom svedčia aj viaceré záznamy o spáchaní dopravných priestupkov, okresným súdom uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici zníženej trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov s odkladom jeho výkonu na najnižšiu možnú skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov v žiadnom prípade nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti. Takto uložený trest odňatia slobody aj podľa názoru odvolacieho súdu stále zabezpečuje ochranu spoločnosti a vytvára predpoklady na nápravu obžalovaného, ktorý sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti, okresný súd zohľadňujúc poznatky o osobe obžalovaného vyplývajúce z registra trestov správne poukázal na potrebu obligatórnej aplikácie ustanovenia § 61 ods. 3 a 7 Tr. zákona. Podľa uvedených zákonných ustanovení pri opätovnom odsúdení vodiča dopravného prostriedku pre trestný čin podľa § 289 Tr. zákona, a to bez ohľadu na fikciu zahladenia predchádzajúceho odsúdenia, je súd povinný uložiť jeho páchatelovi trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby v rozpätí od 1 roka do 10 rokov. Z obsahu napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že obžalovanému bol uložený trest zákazu činnosti presne v polovici rozpätia zákonnej trestnej sadzby a nie v jej hornej polovici, ktorý nedostatok odvolací súd už nemohol napraviť pre

absentujúce odvolacie zo strany prokurátora v neprospech obžalovaného. Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažuje okresným súdom uložený trest zákazu činnosti za neprimerane prísny.

Ak teda okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodné skutočnosti napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému vyššie uvedené tresty, podľa názoru odvolacieho súdu, takéto tresty nevykazujú znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.